

Ni Elder Claudio D. Zivic
Sa Seventy

Dili Kita Mosubay sa Sayop nga Dalan

Nag-ampo ko nga dili kita mahisalaag sa dalan aron kanunay kitang konektado ngadto sa kalangitan.

Usa ka gamayng batang lalaki nagpraktis sa piano, ug usa ka ahente, pagkakita kaniya sa bintana, nangutana, “Naa ba ang imong mama?”

Diin mitubag ang bata, “Ug . . . unsay hunahuna nimo?”

Ang among lima ka pinalanggang mga anak makatugtog sa piano, salamat sa pagdasig sa akong asawa! Kon ang magtutudlo moabut sa among balay, ang among anak nga si Adrian modagan ug motago aron makalikay sa leksyon. Apan usa ka adlaw adunay nindot nga nahitabo! Giganahan na siya og maayo sa musika nga siya na mismo ang nagpadayon sa pagpraktis.

Kon atong maabut kana nga punto sa proseso sa atong pagkakabig, nindot gyud kaayo. Maanindot kaayo nga dunay tinguha diha sa atong kasingkasing sa pagsunod sa mga sugo nga wala nay magsige og pahinumdom nato ug makaangkon og lig-ong konbiksyon nga kon mosunod ta sa matarung nga dalan, maangkon nato ang mga panalangin nga gisaad sa kasulatan.

Pipila ka tuig ang milabay miadto ko sa Arches National Park uban sa akong asawa; among anak nga

babaye, si Evelin; ug usa ka higala sa pamilya. Usa sa labing sikat nga mga arko didto gitawag og Delicate Arch. Mihukom mi nga molakaw og mga 1.5 ka milya (2 km), mosaka sa bukid aron maabot ang arko.

Misubay mi sa agianan uban sa dakong kadasig, apan human makalakaw og duol, kinahanglan mopahuway ang uban. Tungod sa akong tinguha nga moabut didto, mipadayon

ko nga nag-inusara. Wala magtagad sa dalan nga angay nakong subayon, misunod ko sa tawo nga nag-una nako kinsa daw sigurado kaayo sa iyang gilaktan. Ang agianan nagkalisud, ug kinahanglan ko nga molukso gikan sa usa ka bato ngadto sa laing bato. Tungod sa kalisud, sigurado ko nga ang mga babaye sa akong grupo dili gyud makahimo niini. Sa kalit lang akong nakita ang Delicate Arch, apan nasurprisa ko, anaa kini sa dapit nga dili nako maadto.

Uban sa dakong kapakyas, mibalik ko sa agi. Wala koy pasensya nga naghulat hangtud nag-abut mi pag-usab. Ang ako dayong pangutana mao ang “Nakaabut mo sa Delicate Arch?” Malipayon silang miingon nga didto sila. Mipasabut sila nga ilang gisunod ang mga timaan nga nagtudlo sa agianan, ug uban sa pag-amping ug paningkamot, nakaabut sila sa ilang destinasyon.

Walay swerte, sayop ang akong gisubay nga agianan. Kamahinungdanan sa leksyon nga akong nakat-unan anang adlaw!

Kapila kita makahimo og sayop kabahin sa saktong dalan, gitugutan atong kaugalingon nga madala sa mga uso sa kalibutan? Kinahanglan kanunay kitang mangutana sa kaugalingon kon nagtuman ba kita sa mga pulong ni Jesukristo.

Usa ka nindot nga pagtulun-an makita diha sa basahon ni Juan.

“Pabilin kamo kanako, ug pabilin ako kaninyo. Maingon nga ang sanga sa iya rang kaugalingon dili makabunga, gawas kon magapabilin kini sa tanum, sa ingon usab kamo dili makapamunga gawas kon magapabilin kamo kanako.

“Ako mao ang tanum nga parras, kamo mao ang mga sanga: Ang magapabilin kanako, kang kinsa magapabilin ako, mao siya ang magapamungag daghan: kay gawas kanako wala gayud kamoy arang mahimo” (Juan 15:4–5).

Gamit niining pagkasusama, atong makita ang suod kaayo, talagsaon natong relasyon uban ni Jesukristo ug ang importansya nga Iyang gibutang sa matag usa kanato. Siya ang gamut ug ang punoan nga nagdala sa buhing tubig kanato, ang duga nga nagtugot kanato nga maamuma aron kita makapamunga. Si Jesukristo nagtudlo kanato sa paagi nga isip mga sanga—o mga nilalang nga nagsalig Kaniya—dili gyud nato ipakaubos ang bili sa Iyang mga pagtulun-an.

Adunay mga sayop nga tingali seryuso, ug kon dili nato dayon kini makorihian, permanenting modala kini kanato palayo sa saktong dalan.

Kong maghinulsol kita ug modawat og koreksyon, kini nga mga kasinatian makahimo nato nga mopaubos sa kaugalingon, mousab sa binuhatan, ug mopaduol pag-usab ngadto sa Langit-nong Amahan.

Mohatag ko og ehemplo niini nga konsepto pinaagi sa paghisgut sa usa sa labing mahinuklugong mga higayon nga nasinati ni Propeta Joseph Smith. Pinaagi niini nga kasinatian, ang Manluluwas naghatag kanato og bililhong mga pagtulun-an kabahin sa mga baruganan nga angay natong timan-an sa tibuok natong kinabuhi. Nahitabo kini dihang nawala ni Martin Harris ang 116 ka hinubad nga mga pahina sa unang bahin sa Basahon ni Mormon.

Human maghinulsol sa pagsupak sa tambag sa Dios, ang Propeta nakadawat og pinadayag nga makita sa seksyon 3 sa Doktrina ug mga Pakigsaad (tan-awa sa *Mga Pagtulun-an sa mga Presidente sa Simbahan: Joseph Smith* [2007], 81–84). Gikan sa nasulat sa mga bersikulo 1 ngadto 10, gusto nakong mo-focus sa tulo ka mga baruganan nga angay natong hinumduman kanunay:

1. Ang mga buhat ug mga katuyoan sa Dios dili gyud mapakyas.
2. Dili kita mahadlok sa tawo labaw pa kay sa Dios.
3. Gikinahanglan ang kanunayng paghinulsol.

Sa bersikulo 13, ang Ginoo nagtudlo kanato sa upat ka mga buhat nga dili nato angay buhaton:

1. Mopahimutang sa mga tambag sa Dios sa walay kapuslanan.
2. Molapas sa labing sagrado nga mga saad nga nahimo atubangan sa Dios.
3. Mosalig sa atong kaugalingong paghukom.
4. Manghambog sa atong kaugalingong kaalam.

Nag-ampo ko nga dili kita mahisalaag sa dalan aron kanunay kitang konektado ngadto sa kalangitan, aron ang mga sulog sa kalibutan dili moanud kanato.

Kon dunay usa ninyo nga miabot sa punto nga mibiya sa dalan sa Ginoo—bisan asa nga punto niana nga dalan—uban sa dakong kasubo

inyong bation ang kapait sa pagpahimutang sa mga tambag sa Dios sa walay kapuslanan, sa paglapas sa labing sagrado nga mga saad nga nahimo atubangan sa Dios, sa pagsalig sa inyong kaugalingong paghukom, o sa pagpanghambug sa inyong kaugalingong kaalam.

Kon mao kini ang nahitabo, moawhag ko kaninyo sa paghinulsol ug sa pagbalik ngadto sa saktong dalan.

Usa ka higayon ang usa ka apo mitawag sa iyang lolo aron sa pagtimbaya kaniya og happy birthday. Nangutana siya kaniya pila na iyang edad. Miingon siya nga nakaabut na siya og 70 ka tuig. Ang iyang apo mihunahuna sa makadiyot ug dayon nangutana, “Lolo, nagsugod gyud ka sa 1?”

Panahon sa pagkabata ug kabatanonan, ang mga tawo nagtuo nga dili gyud sila matigulang; ang ideya sa kamatayon wala pa gyud mogamut—alang ra na sa mga tigulang kaayo—ug ang pag-abot ana nga punto dugay pa kaayo. Sa paglabay sa panahon, mga bulan ug kapanahunan nanglabay hangtud ang mga kunot mosugod pagpanggawas, mosugod na og kaluya, magkadaghan na ang pagpa-check up ngadto sa doktor, ug uban pa.

Moabut ang adlaw nga makigtagbo kita pag-usab sa atong Manunubos ug Manluluwas, si Jesukristo. Mangamuyo ko nga nianang sagrado ug halangdong okasyon makaila kita kaniya tungod sa atong kahibalo mahitungod Niya ug tungod sa atong pagsunod sa Iyang mga pagtulun-an. Iyang ipakita kanato ang mga marka sa Iyang mga kamot ug tiil, ug maghiusa kita sa malungtarong paggakos, mohilak sa kalipay kay misunod sa Iyang dalan.

Magpamatuod ko ngadto sa upat ka suok sa kalibutan nga si Jesukristo buhi. Nag-awhag Siya kanato, “Patalinghug, O kamo nga mga nasud sa yuta, ug paminaw sa mga pulong sa Dios kinsa nagbuhat kaninyo” (D&P 43:23). Unta aduna kitay kapasidad sa pag-ila, pagpatalinghug, pagsabut, ug saktong paghubad sa mensahe sa “Dios kinsa nagbuhat [kanato]” aron dili mahisalaag gikan sa Iyang dalan, ako naghangyo sa pangalan ni Jesukristo, amen. ■

Ni Elder W. Craig Zwick
Sa Seventy

Unsa May Imong Gihunahuna?

Mohangyo ko ninyo sa pagbansay nga malumong mangutana niining pangutana, kabahin sa kasinatian sa uban: “Unsa may imong gihunahuna?”

Mga kwarenta ka tuig na ang milabay, misaka ko sa draybanan sa 18-wheeler nga semitruck uban sa matahum nakong asawa, si Jan, ug sa among gamayng anak, si Scotty. Among ihatud ang bug-at nga kargamento para sa konstruksyon ngadto sa lain-laing estado.

Kaniadto pwede ra nga walay seat belt o walay lingkuranan sa bata. Gigunitan ra sa akong asawa ang pinangga namong anak. Miingon siya “Pagkahabog niini” nakahatag unta ni nako og ideya sa iyang gibati nga kabalaka.

Dihang milugsong mi sa makasaysayanong Donner Pass, diha sa usa ka lugsungon nga bahin sa highway, ang atubangan nga bahin sa semitruck kalit lang ug wala damhang grabe nga mi-aso. Lisud nga makakita sa dalan, ug naglisud mi og ginhawa.

Sa kabug-at sa sakyanan, ang mga brake dili paigo aron mapahinay dayon ang pagdagan. Gigamit ang engine brake ug gibalhin ang kambyo, naratol kong misulay sa pagpahunong.

Mopadaplin na unta ko sa karsada, apan sa wala pa mahingpit ang akong

paghunong, giablihan sa akong asawa ang pultahan ug milukso nga naggakos sa among anak. Wala koy nahimo nga nagtan-aw nila nga nali-gid sa yuta.

Dihang mihunong na, milayat ko gikan sa nag-aso nga sakyanan. Tungod sa grabeng kabalaka, gidagan nako ang kabatoan ug kasagbutan ug sila akong gigakos. Ang bukton ug siko ni Jan nasamad ug nagkadugo, apan salamat nalang kay siya ug ang among anak nagginhawa pa. Gigakos lang nako sila og hugot samtang ang abug sa highway nawagtang.

Dihang naulian na ang akong kakulba ug gininhawa, misingka ko, “Unsa may imong gihunahuna? Kahibalo ka ba unsa to kapeligro? Mahimo mong mamatay!”

Mitan-aw siya nako, midagayday ang luha sa iyang nagkabuling nga aping, ug misulti og usa ka butang nga nakatandog og maayo sa akong kasingkasing ug klaro nakong mahinum-duman: “Naninkamot kong maluwas atong anak.”

Nakaamgo ko dayon nga naghunahuna siya nga nasunog ang makina,